

Catalunya, incapaç d'independitzar-se, menysprea Israel per defensar-se

written by Jaume Renyer | 21 de juny de 2022

Aquest 16 de juny, la [comissió d'acció exterior del Parlament de Catalunya](#) amb el vot favorable d'ERC, PSC, Comuns i la CUP va aprovar una resolució acusant Israel de practicar un règim d'*apartheid* als denominats "territoris palestins ocupats" (en realitat Judea i Samària). Aqueixa nova mostra d'ignorància i fanatisme per part de l'antisionisme transversal hegemònic a Catalunya té greus significats i conseqüències:

En primer lloc, demostra que el palestinisme mític no té res a veure amb els interessos estratègics de l'independentisme català, un objectiu que ni es plantegen els partits que van donar suport a la resolució d'ahir condemnant Israel en uns termes que cap altre parlament d'Europa ha emprat. Els estats es guarden prou de blasmar Israel, una potència emergent en tots els camps, de fet el parlament espanyol no gosarà ni plantejar-s'ho. Els antisionistes nostrats no tenen en compte que Israel va resistir les pressions espanyoles contra Catalunya l'octubre del 2017, mentre que l'ANP s'ha pronunciat sempre a favor de la unitat del Regne d'Espanya, sense cap mostra de solidaritat amb la causa catalana, a diferència del que [passa entre els jueus d'Israel](#).

En segon lloc, el sectarisme i la judeofòbia que van demostrar ahir els parlamentaris que van blasmar Israel respon a la persistent hostilitat mediàtica en contra de l'estat-nació del poble jueu i al discurs de l'odi políticament correcte en contra seu. Les [agressions de baixa intensitat](#) contra centres i comerços jueus a casa nostra no són mai notícia i hom entoma amb impassibilitat que els jueus catalans hagin d'ocultar la seva identitat i que els turistes israelians hagin de passar

tan inadvertits com sigui possible.

La banalitat de la causa nacional catalana va quedar ahir en evidència, un poble desorientat sense dirigents responsables que no saben prioritzar els propis objectius nacionals, ans al contrari afavorir els aliens de manera estèril i contraproduent. El progressisme abstracte i banal que ens desconstrueix com a nació malda per aparentar ser els més pacifistes, els més antiracistes, els més antisionistes d'Europa i també perquè siguem els més incapaços d'independitzar-nos. El [factor Israel](#) en la política catalana és el termòmetre de la nostra realitat nacional on es projecten les nostres febleses i potencialitats com a poble.

Israel fa front al jihadisme palestí (que no ha acceptat mai el dret d'Israel a existir, ni vol la coexistència de dos estats) i els propòsits genocides de la dictadura teocràtica iraniana, però aqueixos factors ni tan sols els tenen en compte els que ahir ens van empetitir encara una mica més com a nació. El poble jueu va construir les seves estructures d'estat molt abans de ser independents l'any 1948, els dirigents nostrats ens han mentit sobre les estructures d'estat que deien estaven bastint durant el procés dit independentista estroncat el 2017 i, ara, a sobre, en lloc de rectificar i aprendre d'Israel en menyspreen les experiències i els resultats.